

ለልጅ ምክር

ለአባት መታሰቢያ

ተጻፈ ፡

ከብላቴን ጌታ ፡ ጎሩይ ፡ ወልደ ፡ ሥላሴ

አዲስ አበባ ፡ ኢትዮጵያ ፡ ፲፱፻፲ ፡ ዓ.ም

Niguss
Digital Library

ለልጅ ምክር ለአባት መታሰቢያ

- መጀመሪያ በ1910 ዓ.ም ታተመ
- ሁለተኛ በ1923 ዓ.ም ታተመ
- ሦስተኛ በ 1963 ዓ.ም ታተመ
- እንደገና በ2000 ዓ.ም ታተመ

ብላቴን ጌታ ኅሩይ ወልደሥላሴ

ከኢትዮጵያ፣ ከእንግሊዝ፣ ከፈረንሳይ፣ ከቤልጅግ፣ ከጣልያን፣
 ከቫቲካን፣ ከሰዊድን፣ ከግሪክ፣ ከግብፅ፣ ከሉከስምበርግ፣ ከጃፓን፣
 ከፓርትጋል፣ ከአውስትራሊያ፣ ከኢየሩሳሌም፣ ከግሪክ ኦርቶዶክስ
 ፓትሪያርክ፣ ታላላቅ ከፍተኛ የሊሻን ሽልማቶች አድርገው።

ይዘህ መጽሐፍ ፤ የተደረሰለት ፤ ፈቃደ ፡ ሥላሴ ፤ የተባለ ፡ ልጃቸው ፡
 የብላቴን ፡ ጌታ፣ ኅሩይ ፤ ልጅ፤ በስተቀኝ ፡ ያለ ፡ ነው ። በጣሊያን፡ወረራ፡
 ጊዜ፡ በምዕራብ፤ ኢትዮጵያ፡በኩል፡ከልዑል ራስ ፡ እምሩ፤ ኃይለ ፤ ሥላሴ ፤
 ጋር ፤ ሆኖ ፤ ሲዋጋ ፤ ተማርኮ ፡ ታስሮ ፤ ነበር ። የካቲት፣ ፲፪ ፤ ቀን ፡
፲፱፻፳፱ ፡ ዓ ም ፤ ግራዚያኒ ፡ ከአስፈጃቸው ፡ ወጣቶች ፡ አንዱ ፡ ነው።

ማውጫ

መቅደም.....6

መጀመሪያ ክፍል 10

ሁለተኛ ክፍል..... 12

ሦስተኛ ክፍል..... 17

አራተኛ ክፍል..... 20

አምስተኛ ክፍል 25

ስለደራሲው በጥቂቱ 29

መቅድም

የተወደድህ ልጄ ወዳጄ ፈቃድ ሥላሴ ሆይ፤ እግዚአብሔር ብዙ ተባዙ ብሎ በተናገረው ቃል ኪዳን አባቴ እኔን ከወለዱኝ በኋላ እንዳይርበኝ አብልተው፤ እንዳይጠማኝ አጠጥተው፤ እንዳይበርደኝ አልብሰው፤ ሌላውንም በሕፃንነቴ ወራት የሚያስፈልገኝን ሁሉ ሰጥተው ይልቁንም ካደግሁ በኋላ ሰውነቴን የምረዳበት፤ ንብረት የምይዝበትን፤ የንባብ የጽሕፈት ትምህርት እያስተማሩ ስለ አሳደጉኝ እኔም በእርጅናቸው ወራት በሚቻለኝ ነገር ሁሉ እየረዳሁና እየጦርሁ ብድራቸውን መመለስ ይገባኝ ነበረ።

ነገር ግን እኔ ከሕፃንነት ወደ ጎልማሳነት ሳልደርስ እርሳቸው ከዚህ ዓለም በሞት ተለይተው ስለ ሔዱ ብድራቸውን ሳልመልስ ቀረሁ።

የተወደድህ ልጄ ሆይ፤ አባቴ እስካሁን በሕይወተ ሥጋ ቆይተው እኔ ልጃቸው ሚስት ሳገባ፤ ንብረት ስይዝ፤ ልጆችም ስወልድ አይተውኝ ቢሆን ያ በዕድሜ ያረጀው ሰውነታቸው በደስታ ይታይስ ነበረ።

እኔም ጧት ስወጣ ማታ ስገባ በረከታቸውን እየተቀበልሁ ልቤ እንደ መልካም አምባ ይታመንባቸው ነበረ።

ነገር ግን የእግዚአብሔር አሳብና የሰው አሳብ እንደ ሰማይና እንደ ምድር የተራራቀ ነውና እርሱ የተቀደሰውን አሳቡን አድርጎ በኋለኛው ቀን እስክናገኝ ድረስ በዚህ ዓለም ተለያይተን ቀረን።

የተወደድህ ልጄ ሆይ፤ አባቴ በሕይወተ ሥጋ ሳሉ ስለ እኔ በደክሙት ድካም ሁሉ እኔ አሁን በሰማይ ወሮታቸውን ለመመለስ የማይቻለኝ ነገር ሆነ።

ስለዚህ ቀድሞ በእርሳቸው ብርታትና ድካም ተምሬ ባገኘሁት እውቀት ላንተ ለልጄ የጻፍሁልህን ይህን መጽሐፍ በዚህ ዓለም ለሰማቸው መታሰቢያ እንዲሆንልኝ ብዬ ጽፌዋለሁ።

ስለ አንተም ይህን መጽሐፍ መጻፌ እግዚአብሔር ያስበልህ ዘመን ባጭሩም እንደ ሆነ በረጅሙም እንደ ሆነ አውቄው አይደለም።

ነገር ግን እኔ ያሰብኩልህን ላደርግልህና እግዚአብሔር ደግሞ ያሰበውን ያድርግልህ ብዬ ነው።

ይህም አሳቤ ስለ ወንድሞችህና ስለ እኅቶችህም ሁሉ ነው እንጂ ስለ አንተ ብቻ አይደለም።

የተወደድህ ልጄ ሆይ፤ ሰው ሁሉ በዚህ ዓለም የሚኖርበት ዘመኑ እጅግ አጭር ነው። ከዚያውም የሚበዛው በመከራና በኃዘን ይፈጸማል።

ይህንንም መከራና ኅዘን አንዳንድ ሰዎች በገዛ እጃቸው ፈልገው ያመጡታል። አንዳንድ ሰዎች ግን ሳያስቡት በድንገት ይመጣባቸዋል። መከራና ኅዘን በገዛ እጃቸው ፈልገው የሚያመጡ እንዴት ያሉ ሰዎች ናቸው ትላኝ እንደ ሆነ ስማኝ ልንገርህ።

አንዳንድ ሰዎች የሰው ገንዘብ ሊሠርቁ ሔደው እዚያው ይሞታሉ ወይም ተይዘው ይቀጣሉ።

አንዳንድ ሰዎች የሰው ሚስት ለመቀማት ሔደው እዚያው ላይ ይሞታሉ ወይም ይቆስላሉ።

አንዳንድ ሰዎች ሰድውን ለማጥፋት የሐሰት ነገር ይዘው ይነሡና ባወጡት ዳኛ በቁጥሩ ምስክር ተረተው ይቀጣሉ። አንዳንድ ሰዎች የሰው ማኅተም አስመስለው ቀርጸው አትመው በውስጡም የሐሰት ቃል ጽፈው ይገኙና ይቀጣሉ።

አንዳንድ ሰዎች አይታወቅብንም አይሰማብንም ብለው ንጉሥ ለመግደል መንግሥት ለማጥፋት ሲመክሩ ይገኙና ብርቱ ቅጣት ይቀጣሉ።

አንዳንድ ሰዎች ለኩራትና ለትዕቢት ብለው አንበሳና ዝሆን ለመግደል በረሃ ይወርዱና በበረሃ በሽታ ይሞታሉ ወይም ያው ለመግደል የፈልጉትን አውሬ ይገድላቸዋል።

እነዚህን የመሰሉ በገዛ እጃቸው መከራንና ኅዘንን በራሳቸው የሚያመጡ ብዙ ሰዎች አሉ።

ደግሞ ሳያስቡት በድንገት መከራና ኃዘን የሚመጣባቸው እንዴት ያሉ ሰዎች ናቸው ትላኝ እንደ ሆነ ስማኝ ልንገርህ።

አንዳንድ ሰዎች መሬታቸውን ሲያርሱ ሲዘሩ ከርመው አዝመራቸውን በረዶ የሚመታባቸው፤ አንበጣ የሚበላቸው ናቸው።

አንዳንድ ሰዎች ሲነግዱ ከርመው ወደ ሀገራቸው ሲመለሱ በበረሃ ወምበዴ የሚነሣባቸው፤ በባሕር መርከብ የሚሰርበርባቸው ናቸው።

አንዳንድ ሰዎች በንግድም በእርሻም ቢሆን ወይም በማናቸውም ሥራ ቢኢሆን የሰበሰቡትን ገንዘብ እሳት የሚያቃጥልባቸው፤ ሌባ የሚሰርቅባቸው፤ ዘራፊ የሚዘርፍባቸው ናቸው።

አንዳንድ ሰዎች ባልሠሩት ሥራ ይከሰሱና ቆሞ የሚሟገት ጠበቃ ተቀምጦ የሚፈርድ ዳኛ ያጡና የሚታሰሩ ወይም ገንዘብ የሚከፍሉ ናቸው።

አንዳንድ ሰዎች የወለዱት የማያድግ፤ የዘሩት የማይበቅል፤ ያረቡት የማይባረክ የሆነባቸው ናቸው። እነዚህን የመሰሉ ሳያሰቡ በድንገት መከራና ኅዘን የሚመጣባቸው ብዙ ሰዎች አሉ።

ላንተ ግን ይህን መጽሐፍ የጻፍሁልህ በፊት እንደ ተናገርኋቸው ሰዎች በገዛ እጅህ መከራንና ኅዘንን ፈልገህ እንዳታመጣ፤ ደግሞ ጥቅም ለማታገኘትና ለማታገኘው ነገር ሰውነትህን እንዳታደክም ብዬ ነው። ሳያሰቡት በድንገት ከሚመጣው መከራና ኅዘን ግን እግዚአብሔር ይጠብቅህ እንጂ ሌላ የምጽፍልህና የምመክርህ ነገር የለኝም።

ደግሞ በገዛ እጃቸው መከራንና ኅዘንን ፈልገው የሚያመጡ ሁለት ወገን ሰዎች አሉ።

አንደኛው ወገን ሃይማኖታችሁን ካዱ፤ ለጣዖት ስጉዳይ፤ የሚል ጠላት የመጣባቸው እንደ ሆነ ስለ ሰማያዊ መንግሥት ብለው በትዕግሥት ሆነው አንገታቸውን ለስለት፤ ጀርባቸውን ለግርፋት የሚሰጡ ሰዎች ናቸው።

ሁለተኛው ወገን ሀገራችሁን ልቀቁ የሚል ጠላት የመጣ እንደ ሆነ ሀገራችንን ለባዕድ አሳልፈን አንሰጥም ብለው ሰይፋቸውን መዘው፤ ጋሻቸውን መክተው፤ ጠመንጃቸውን አንግተው በሰልፍ መካከል ገብተው የሚዋጉ ሰዎች ናቸው። የነዚህ የሁለቱ ወገኖች መንገድ ፍሬ ያለበትና የሚያመሰግን ነው።

ነገር ግን በማናቸውም ምክንያት ቢሆን ይህንኑ አጭሩን ዘመናቸውን ያለ መከራና ያለ ኅዘን በደስታ የሚጨርሱ አንዳንድ የታደሉ ሰዎች አሉና እግዚአብሔር ቁጥርርህን ከነዚያ ጋር ያድርግልህ።

የተወደድህ ልጅ ሆይ፤ ይህን አሁን ወደ ፊት የምጽፍልህን መጽሐፍ ልብ ወለድ የጻፍሁልህ መስሎህ እንዳትነቅፈው እለምንሃለሁ፤ ነገር ግን ከመጻሕፍት ያነበብሁትንና ከሽማግሎችም፣ ከዐዋቆችም ሰዎች በየጊዜው የሰማሁትን ነገር ሁሉ ጽፎልሃለሁና አክብረህ ተቀበለው። በልብህም አስበው። ለወንድሞችህና ለእኅቶችህም ይህንኑ ነገር ንገራቸው።

ምናልባት እግዚአብሔር ፈቃዱ ሆኖ መጻሕፍትን ለማንበብና ከሽማግሎች ነገርን ለመጠየቅ ያበቃህ እንደ ሆነ የጻፍኩልህን ነገር ሁሉ ልብ ወለድ አለመሆኑን ታገኘውና ያን ጊዜ ታመሰግነኛለህ።

ደግሞም ከዚህ ከምጽፍልህ ነገር አንዳንዱ ባንተ በራስህ ላይ ወይም በወዳጆችህ ላይ ሳይይደርስ አይቀርምና ያን ጊዜ ለካ አባቴ የነገረኝ ነገር እውነት ኑርዋል ብለህ እኔን ሳታስቡኝ አትቀርም። ነገር ግን ይህ ሳይሆንብህ አስቀድመህ የኔን ምክር ብትቀበል ይሻልሃልና ልዑል እግዚአብሔር አስተዋይ ልብና ሰሚ ጆሮ ይስጥህ።

አሜን።

በአብና በወንድ በመንፈስ ቅዱስ አንድ አምላክ አሜ።

መጀመሪያ ክፍል

ልጅ ሆይ ፈቃድህ ሥላሴ፤ አሳብ አታብዛ፤ ወደ ፊትም ምን ነገር ይመጣ ይሆን ብለህ አትጨነቅ፤ ምንም አሳብና ጭንቀት ብታብዛ የሚሆን ነገር ሳይሆን አይቀርም።

ወደ ፊትም እሾማለሁ፤ እሾማለሁ፤ ብለህ በአሳብህ ደስ አይበልህ። ለሰውም አትናገር፤ ምናልባት ከተናገርህ በኋላ ስታገኘው የቀረህ እንደ ሆነ ታላቅ ኅፍረት ይሆንብሃልና።

ወደ ፊት የሚያናድድ ሥራ አትሥራ። በገዛ አጅህም በሠራሽውና ባለፈው ሥራ አትናደድ።

ልጅ ሆይ፤ ጌታ ለመሆን ትፈልግ እንደ ሆነ ጌትነት ማለት ያለ አሳብና ያለ ጭንቀት መኖር ነው።

አሳብህም ሁሉ ከሞትህ በኋላ ወዲያኛው ዓለም ስለሚሆነው ስለ ነፍስህ ነገር ይሁን እንጂ በዚህ ዓለም በሥጋህ ስለሚሆነው ነገር እጅግ አትጨነቅ።

በዚህ ዓለም ኑሮህ ሁሉ እንደ እንስሳ ወይም እንደ ዛፍ ነው እንጂ ከእን እዚህ የበለጠ ኑሮ የለህም። እንደ ምን ትለኝ እንደ ሆነ፤ እነሆ እንስሳ ተወልዶ ሣር እየበላ ውኃ እየጠጣ ያድጋል። ኋላም ያረጅና ይሞታል። ወይም ገና ሳያረጅ ሰው ይገድለዋል። ዛፍም ከመሬት ይበቅላል፤ ያድጋል፤ ኋላም ይፈራል። ከብዙ ዘመን በኋላ ግን ያረጅና በገዛ እጁ ነግሎ ይወድቃል ወይም ገና ሳያረጅ ለቤት ሥራ ወይም ለማንደድ አንድ ሰው ይቆርጠዋል።

ሰውም እንደዚሁ ከአባት ከእናቱ ተወልዶ ያድጋል፤ ልጆቻም ይወልዳል። ካደገ በኋላ ግን ያረጅና ይሞታል ወይም ገና ሳያረጅ ባንድ በሽታ ወይም በጠላቱ እጅ ይሞታል።

ደግሞ ከእንስሳና ከዛፍ ወገን ለክብር የሚሆን ለኅሣርም የሚሆን አለ። ከእንስሳ ወገን ለክብር የሚሆነው በነገሥታትና በመኳንንት ቤት ገብቶ በወርቅና በብር ዕቃ እየተጫነ፤ ግምጃ እየለበሰ፤ ጨው እየላሰ፤ ድንገሎ እየዋጠ ይኖራል። ለኅሣር የሚሆነው ግን በነጋዴ እጅ ገብቶ ጀርባው

እሲመለጥ እየተጫነ፤ በደጅ እየቆመ፤ መሬት ሲግጥ እያደረ፤ ገለባ እየቃመ ይኖራል።

ከዛፍም ወገን ለክብር የሚሆነው የቤተ መንግሥት ሠረገላና ዐምድ ሁኖ ቀለም እየተቀባ፤ በግምጃ እየተሸፈነ ይኖራል።

ለኅሣር የሚሆነው ግን ላር ወይም ለማገዶ ተቆርጦ በእሳት እየተቃጠለ ዐመድና ከሠል እየሆነ ይቀራል።

ከሰውም ወገን እንዲሁ ለክብር የሚሆን ለኅሣርም የሚሆን አለ። ለክብር የሚሆን ነግጂጅ አተረፍሁ፤ አርሼ አመረትሁ፤ ዘምቼ ማረከሁ ሳይል ሥራ ሳይሠራ ሳይደክም እንዲያውም በድንገት ጌታ ሆኖ በተድላና በደስታ ይኖራል። ለኅሣር የሚሆነው ሰው ግን ቢነግድ ትርፍ ያጣል፤ ቢያርስ አንበጣ ይበላበታል፤ በረዶ ይመታበታል፤ ከብት ቢያረባ ይሞትበታል፤ ቢዝምት ይቆስላል፤ በመጨረሻውም ሁሉም ከመሬት የተገኙ ናቸውና ሁሉም ወደ መሬት ይመለሳሉ። ስለዚህ በዚህ ዓለም በሚሆነው ነገር ሁሉ አትመካ።

ልጅ ሆይ፤ የሆነውን ነገር ተናገር እንጂ ገና የሚሆነውን ነገር አትናገር። ሌሎችም ሰዎች ገና የሚሆነውን ነገር ቢነግሩህ አትመናቸው። ክፉ የሚሠራ እንዲገቡዳ ደግ የሚሠራ ግን እንዲጠቀም የታወቀ ነውና፤ ደግ ሥራ እየሠራህ ብቻ ወደ ፊት የሚሆነውን ነገር ጠብቅ። ነገር ሁሉ ጊዜው ሲደርስ በግድ ይፈጸማል እንጂ ጊዜው ሳይደርስ አይፈጸምምና ለማናቸውም ነገር ቢሆን አትቸኩል።

ልጅ ሆይ፤ ወደ ፊት እንደዚህ ያለ መከራ ያገኘኛል ብልህ አትጨነቅ፤ ነገር ሁሉ የሚሆነው በእግዚአብሔር ፈቃድ ነውና እርሱ በፈቃዱ ያመጣው አይቀርልህም፤ ያለ እርሱ ፈቃድ የሚመጣው አያገኝህም፤ እነሆ ይህንንም በምሳሌ አስረዳሃለሁ። ከገደል አፋፍ በሚወጣ ምንጭ ላይ አፈር ወይም ጉድፍ ቢጨምሩበት ምንጩ በውስጥ እየገፋ ውኃው እየጠራ ይወርዳል እንጂ አይደፈርስም። እንደዚሁ ሁሉ የውስጥህን የሚያውቅ እግዚአብሔር ካልፈረደብህ ንብረትህ እየሰፋ ጠላትህ እየጠፋ ይሔዳል እንጂ፤ ምንም ክፉ ነገር አይመጣብህምና አትጨነቅ።

ደግሞ በኩሬ ውኃ ወይም በጉድጓድ ውኃ ውስጥ አፈር ወይም ጉድፍ ቢጨምሩበት የውኃው ሽታ እየተለወጠ ውኃው እየደረቀ ይሔዳል እንጂ ውኃው ጥሩ አይሆንም።

እንደዚሁ ሁሉ በእግዚአብሔር ፈቃድ የመጣውን መከራ በጉልበቴ ወይም በእውቀቴ አስቀረቀላሁ ብሎ መጣጣር በመከራ ላይ መከራ ለመጨመር ነው እንጂ፤ ሌላ ትርፍ ነገር አይገኝበትም።

ሁለተኛ ክፍል

ልጄ ሆይ፤ ይህ ዓለም ቀድሞ ከወዴት መጣ ኋላስ ወዴት ይሔድ ይሆን ብለህ ለመመርመር አትጨነቅ። እንኳን የዓለምን ነገር የራስህንም ነገር መርምረህ ለማወቅ አትችልም። አሳብህም ሁሉ ለዛሬ ብቻ ይሁን እንጂ ላለፈው ቀን ለትናንቱ፤ ወይም ለሚመጣው ቀን ለነገ አታስብ።

ልጄ ሆይ፤ ወዳጅ ማለት ሰው አይምሰልህ። ነገር ግን ወዳጅ ማለት ጊዜ ነውና በጊዜው ሁሉ ይወድሃል፤ አለጊዜህ ግን ወዳጅህ እንኳ ይጠላሃል። ጊዜ ማለትም ቀንና ሌሊት አይምሰልህ። ነገር ግን ጊዜ ማለት የእግዚአብሔር አሳብ የሚፈጸምበት ነው። ስለዚህ በሆነውም በሚሆነውም ነገር ሁሉ የእግዚአብሔር ፈቃድ ይሁን እያልህ ተቀመጥ።

ልጄ ሆይ፤ ብዙ ተድላና ደስታ ለማድረግ አትጨነቅ፤ ይህንን ለማድረግ የፈለግህ እንደ ሆነ ግን ለሰው መራራትና ደግነትን አታገኛቸውም። ስለዚህ ተድላና ደስታህ በልክ ይሁን፤ ዕድሜህም ያለ ኅዘንና ያለ መከራ በደስታ ብቻ ለመጨረስ አይሆንልህም። ነገር ግን ኅዘንና ደስታ ከባሕርይህ ጋር ባንድነት ተዋሕደው የሚኖሩ ናቸውና በዕድሜህ ሙሉ ሁለቱም በየተራ ታገኛቸዋለህ፤ ካልሞትህም በቀር ከኅዘንና ኃጢአት ከመሥራት አትድንም።

ልጄ ሆይ፤ መቅሠፍት ይመጣብኛል ብለህ አትጨነቅ። ትልቅ መቅሠፍት ማለት አሳብ ማብዛት ነው።

ልጄ ሆይ፤ የሰውን ነገር ችሎ ለማይኖርና አሳብ ለሚያበዛ ከኅጢአቱም ለማይመለስ ሰው ቶሎ መሞት ይሻለዋል።

ልጄ ሆይ፤ ደጉን ሰው ለማጥፋት አታስብ፤ ደጉን ሰው ለማጥፋት ብታስብ ግን ራስህን ጨምረህ ታጠፋለህ። ለሌላ ሰውም የክፋትን መንገድ አታስተምር። ፈጣሪህም እግዚአብሔር እንደ ሆነ እመን። ነገር ግን የርሱን መጀመሪያና መጨረሻ መርምሬ አገኘዋለሁ ብለህ አትጨነቅ።

ልጄ ሆይ፤ ሰው ባጭሩም ቢሆን በረጅሙም ቢሆን፤ በዚያው በዘመኑ ለራሱ ደስ ብሎት ካልኖረ፤ ከእርሱ በኋላ ለሚነሡት ለልጆቹ ወይም ለዘመዶቹ ገንዘብ ቢሰበስብ ምንም ትርፍ የለውም።

ሰው ሁሉ እርሱ ከሞተ በኋላ በሰማይ በሚያገኘው ነገር ደስ ይለዋል እንጂ ደክሞ ሰብስቦ በዚህ ዓለም በተወው ገንዘብ ደስታ የለውም።

ልጄ ሆይ፤ ለንስሐ ዕድሜ ስጠኝ ብሎ ወደ እግዚአብሔር መለመን ደግነት ወይም ክርስቲያንነት አይምስልህ። ነገር ግን ለንስሐ ዕድሜ ስጠኝ ብሎ መለመን በሕፃንነቴ ወራት እንደ ልቤ ኃጢአትን ሁሉ ስሠራ ኖሮ ስሸመግልና ኃጢአትን ለመሥራት ጉልበቴ ሲደክም ያንጊዜ ንስሐ እገባለሁ ማለት ነው።

ትርጓሜውንም ገልጬ ብነግርህ ለንስሐ ዕድሜ ስጠኝ ብሎ መለመን የዚህን ዓለም ተድላና ደስታ፤ ፍትወትንም ሁሉ ሳልጠግበው አትግደለኝ ማለት ነው።

ልጄ ሆይ፤ አንተ ግን ከሚስትህና ከልጆችህ፤ ከዘመዶችህና ከወዳጆችህ ጋራ በዚህ ዓለም ደስ ብሎህ እንድትኖር ዕድሜ ስጠኝ ብለህ ለምን እንጂ፤ ለንስሐ ዕድሜ ስጠኝ ብለህ አትለምን። ሲሸመግሉና ሲደክሙም ኃጢአት መሥራትን መተው የሚያጸድቅ አይምስልህ።

ሰውም ተወልዶ እስኪሞት ድረስ ምንም ቢሆን ኃጢአት ንጹሕ ሆኖ አይገኝምና በየጊዜው ንስሐ ግባ እንጂ፤ ለንስሐ የሸመግልና ጊዜ ብቻ አትጠብቅ።

ልጄ ሆይ ለባሕርይህ የሚያስፈልግህን ሁሉ አድርግ፤ ለሌላውም ሰው ለባሕርዩ የሚያስፈልገውን አትከልክል። ለሰው ባሕርይ ከሚያስፈልገው ነገር ሁሉ ዋናቹ ሦስት ናቸው። መጀመሪያው ምግብና መጠጥ ነው፤ ሁለተኛው ልብስ ነው፤ ሦስተኛ ሚስት ናቸው። ሰው እነዚህን ሦስቱን ካላገኘ ኑሮው ሁሉ ጎድሎ ይሆናል።

ደግሞ ሰው ምንም ክፉ አድራጊ ቢሆን ምግብና መጠጥ ከልክሎ መቅጣት አይገባም።

ልጄ ሆይ፤ ጠላትህ ሲሞት ወይም ሌላ መከራና ጭንቀት ሲያገኘው ደስ አይበልህ። እርሱ ሞቶ አንተ በዚህ ዓለም አትቀርምና አንተ ደግሞ በሠራሽው ሥራ እንደ እርሱ መከራና ጭንቀት ሳይገኝህ አይቀርም፤ በመከራና በሞትም የሰው ሁሉ ድርሻው ትክክል እንደ ሆነ እወቅ።

ልጄ ሆይ፤ ነውርህን ለብቻህ የሚነግርህ ሰውን አትጥላው፤ አንተም በወዳጅህ ላይ ነውር የሚሆን ነገር ያየህበት እንደ ሆነ ለብቻህ አድርገህ ንገረው። ለሌላ ሰው ግን አትንገርበት።

ልጄ ሆይ፤ በየጊዜው በሰውነትህ ውስጥ የሚነሳውን አሳብ ደግና ክፉ መሆኑን ሳትመረምር ያሰብሽውን ሁሉ ለመፈጸም አትቸኩል። በዚህ ዓለም እግዚአብሔር የሚሰጠን በረከት ሁሉ እጅግ መልካም ነው። ነገር ግን ከሰጠታው ሁሉ ሚስትና ልጆች መስጠቱ እንዲበልጥ እወቅ።

ልጄ ሆይ፤ አንተ ራስህ የምትጠቀምበት ወይም ወዳጅህ የሚጠቀምበት ነገር ካልሆነ በቀር ሰው እንዲያመሰግነኝ ብለህ ሰውነትህን አታድክም። ሰውም በከንቱ ቢያመሰግንህ ደስ አይበልህ። አመስጋኙም ተመስጋኙም ሁለቱም ይሞታሉና ደስ አይበልህ።

ልጄ ሆይ፤ በነገርህ ሁሉ የታመንህ ሁን። ባነጋገርህም ደማም ሁን ሰውን የሚያስፈራና ሰውን የሚያሳዝን ነገር ለመናገር አትድፈር። በልዝብ ምላስ ሰውን አታታል። ሰውንም ከሚያሙ ሰዎች ጋር አትደባለቅ።

ልጄ ሆይ፤ ንብረትህ በልክ ይሁን። ቤተ ሰዎችም አታብዛ የቀንድ ከብትና የጋማ ከብትም በብዙ አታርባ። ላንተ የማይገባህን ነገር ከማንም ቢሆን አትቀበል።

አንተም ለማንም ቢሆን የማይገባውን ነገር አትስጥ።

የማታገኘውንም ነገር አትመኝ። ባይንህ ካላየህና እርግጥ መሆኑን ካልተረዳሽው በቀር በማንም ሰው ላይ የሚወራውን ወሬ እውነት ነው ብለህ አትቀበል።

ለሰውነትህ የሚያስፈልገውን ነገር ለማግኘት አስብ እንጂ ሰው የሚጠፋበትን፤ ሰው የሚጨነቅበትን ነገር አታስብ።

ልጄ ሆይ፤ ርጠህ ለማታመልጠው ነውገር አትሸሽ። እርሱም ሞት ነው። ደጋ ብትወጣ፤ ቆላ ብትወርድ፤ ወንዝ ተሻግረህ ብትሔድ፤ በዋሻ ብትደበቅ፤ ጠመንጃና መድፍ ይዘህ ብትሰለፍ ምንም ቢሆን ከሞት ለማምለጥ አትቸልም።

እግዚአብሔርንም ፍራ፤ በሥጋና በነፍስህ ላይ ሥልጣን አለውና።

ንጉሥንም አክብር፤ እግዚአብሔር ሰይፍን አስታጥቆታልና።

ባንተም ላይ የሹመት ሥልጣን ያላቸውን ሀገረ ገዢዎችን ሁሉ አክብራቸው፤ ታዘዝላቸው። አባትና እናትህን፤ የእግዚአብሔርን ቃል የሚያስተምሩ መምህሮችህን፤ ያገር ሽማግሎችና ባልቴቶችን ሁሉ በሚቻልህ ነገር እርዳቸው።

ልጄ ሆይ፤ ካረጀህ በኋላ እንደ ገና ተመልሼ ምነው ልጄ በሆንሁ ብለህ አትመኝ። ምንም ቢሆን አታገኘውምና።

ወደ ፊትም ምነው በሞትሁ ብለህ አትመኝ፤ ምንም ቢሆን አይቀርልህምና።

ልጄ ሆይ፤ እገሌ ቸር ነው ይበሉኝ ብለህ ገንዘብህን ለማንም አትስጥ። ለወዳጅ ከመስጠት ለዘመድ መስጠት ይሻላል ለጠላትም ከመስጠት ለወዳጅ መስጠት ይሻላል። ከሁሉ ይልቅ ለተቸገሩ ድኅኖች መስጠት ይበልጣል። ለድኅኖች የሰጠው ሰው ብድሩን በሰማይ ያገኛል። ልጄ ሆይ፤ ማናቸውንም ነገር ቢሆን ለመስማት እንጂ ለማውራት አትቸኩል። ከወዳጅህም ጋር በተጣላህ ጊዜ ቀድሞ በወዳጅነታችሁ ጊዜ የንገረህን ምስጢር አታውጣበት።

ከወዳጅህም ጋራ አንድ ጊዜ ጠብ ከጀመርሁ በኋላ፤ ምንም ብትታረቅ ሁለተኛ ምሥጢር ለእርሱ ለመናገር አትድፈር። ቂምህንም አትርሳ። ቂምህን አትርሳ ማለቴ ከታረቅህ በኋላ ክፉ አድርግበት ማለቴ አይደለም። ነገር ግን እርሱ ሞትንና ኩነኔን የማያስብ ክፉ ሰው የሆነ እንደ ሆነ ዕርቅ አፍርሶ እንዲያጠፋ ሳትዘነጋ ተጠንቅቀህ ተቀመጥ ማለቴ ነው።

ልጄ ሆይ፤ ከሚያሸንፍህ ሰው ጋራ አትጣላ። ሐሰት ነገርም ይዘህ በዳኛ ፊት አትቅረብ።

ልጄ ሆይ፤ ሰው አንድ ጊዜ ከሞተ በኋላ፤ ሁለተኛ አይገኝምና ምንም ቢሆን ሰውን ለማጥፋት አታስብ።

አካሉም ከተቆረጠ በኋላ ሁለተኛ እንደ ዛፍ አያቆጠቁጥምና የሰውን አካላ ለማበላሸት አታስብ። በማንም ሰው ላይ አትቆጣ።

ስለ ሃይማኖቱና ስለ ምግባሩም ቢሆን፤ ስለ ምግቡና ስለ ልብሱ ልዩነትም ቢሆን በማናቸውም ምክንያት ቢሆን አትቆጣ።

እግዚአብሔር ለሁሉም ፀሐይን አውጥቶ፤ ዝናሙን አዝንሞ፤ ሁሉም እንደ ጠባያቸው ያኖራቸዋልና አንተም የእግዚአብሔር ልጅ እንድትባል ሁሉንም እንደ ጠባዩ ውደደው እንጂ አትጥላው።

ልጄ ሆይ፤ ለልጆቹና ለዘመዶቹ ላሽከሮቹና ለገረዶቹ ደስ ይበላቸው ብለህ፤ ድኃ እያስለቀስህ የግፍ ገንዘብ እየሰበሰብህ አትስጣቸው። እነዚህ ሁሉ አንተ ደክመህ የሰበሰብኸውን የግፍ ገንዘብ ይበላሉ እንጂ በወዲያኛው ዓለም በነፍስህ ላይ ከሚመጣው መከራ አያግዙህምና የግፍ ገንዘብ እየሰበሰብህ አትስጣቸው።

ልጄ ሆይ፤ ማንም ሰው ቢሆን ባንተ ላይ የሐሰት ወሬ ሲያወራብህ የሰማህ እንደ ሆነ ታገሠው። መታገሥ ባትችሎ ግን ጠብህን በግልጥ አድርገውና ሰው ሁሉ ይወቀው። ጠብህን ካስታወቅህ በኋላ፤ ምንም ክፉ ወሬ ቢያወራብህ እውነት ነው ብሎ የሚቀበለው ሰው አይገኝም።

ማንንም ሰው ቢሆን በአግባብ በሽሙት አትናገረው አንተንም በአግባብ በሽሙጥ ቢናገርህ ወደ ዳኛ ሔደህ አትክሰስ። ርስትና ጉልትህን የሚነቅል፤ ገንዘብህን የሚቀማ፤ ሰውነትን የሚያጠፋ ነገር ካልመጣብህ በቀር በማናቸውም ባሉባልታ ነገር ወደ ዳኛ አትሒድ።

በወዳጅህም ላይ በቶሎ አትቆጣ። ነገር ግን ብዙ ጊዜ እያሳለፍህ መጨረሻውን ተመልከተው።

ልጄ ሆይ፤ ነገርህ እረጅም አይሁን። ለማድረግም የማትችለውን ነገር አደርጋለሁ አትበል። ከጎረቤቶችህ ጋራ ተስማምተህ ኑር።

ልጄ ሆይ፤ ሰልፍ ለኃይለኞች፤ ፍጫም ለፈጣኞች፤ ባለጠግነትም ለሠራተኞች አይደለም። ነገር ግን ሁሉንም ጊዜ ያጋጥማቸዋል። ስለዚህ

ሰውን ከመመልከትና ሰውን ከመጠበቅ ጊዜን መመልከትና ጊዜን መጠበቅ ይሻላል።

ልጄ ሆይ፤ የአንበሳና የነብር የሌሎቹንም አራዊት ግርማ ከመፍራት ይልቅ፤ እግዚአብሔርን የማይፈሩ የክፉ ሰዎችን ፊት ፍራ። የዱር አራዊት ለመግደል ካልፈለጉት እነርሱ ፈልገው አይመጡም። ክፉ ሰዎች ግን ሰውን ፈልገው ካላጠፉ እንቅልፍ አይወስዳቸውም። ከተሳለ ጦር ይልቅ የክፉ ሰዎች ምላስ ጠልቆ ይወጋል።

ሦስተኛ ክፍል

ልጄ ሆይ፤ ለባዕድ አትበለጥ። ምንም ቢከፋ ዘመድ፤ ምንም ቢጠም መንገድ የተባለውን ምሳሌ አትርሳ። የባዕድ ፍቅር እስከ ጊዜው ነው፤ የዘመድ ፍቅር ግን እስከ ጊዜ ሞት ድረስ ነው።

ልጄ ሆይ፤ ለሁሉ ጊዜ አለው ብሎ ሰሎሞን የተናገረው አትርሳ። ይህንም ነገር ለማስረዳት ሌላውን ነገር ሁሉ ትቼ የጌታችንን ነገር እጽፍልሃለሁ።

አይሁድ በጌታችን ላይ በቅናት የተነሡበት ገና ሲጸነስ ጀምሮ ነው። ከዚያ ጀምሮ እስከ ሠላሳ ሦስት ዓመት ከሦስት ወር ድረስ ጌታችንን ለመግደል ያስቡና ይመክሩ ነበረ።

ጌታችንም በየምኩራባቸውና በቤተ መቅደሳቸው በግልጥ ሲያስተምር ነበረ። ግን ግዜው እስቲደርስ በርሱ ላይ እጁን ያነሣበት ሰው አልነበረም።

ጊዜው በደረሰ ጊዜ ግን እውነቱን ሐሰት፤ ጽድቁን ኅጢአት፤ ብርሃኑን ጨለማ አድርገው ቢነሡ ነገሩ በቶሎ ተፈጸመላቸው። ይህም ጊዜው ስለ ደረሰ ነው።

ጌታችንም አይሁድ ሊይዙት በመጡ ጊዜ እንደዚህ ብሎ መለሰላቸው፤ ሁል ጊዜ በመቅደስ ከናንተ ጋራ ነበርሁ። እጃችሁንም አልዘረጋችሁብኝም። ነገር ግን ይህች ጊዜያችሁ ናት፤ የጨለማውም ሥልጣን። ሉቃስ ፳፪፥ ፶፫።

ጌታችን እንዲህ ማለቱ ማናቸውም ነገር ቢሆን በጊዜው ይፈጸማል እንጂ ከጊዜው አያልፍም ሲል ነው። ስለዚህ ጊዜን አልፋለሁ በለህ አታስብ፤ ግን በኃጢአት የመጣውን ክፉ ጊዜ በንስሐ ለማሳለፍ ይቻላል።

ልጄ ሆይ፤ እኔ ድግ ሰው ነኝና ጠላት የለብኝም በለህ አትናገር። ጠላቶችም የሚነሡ በክፉ ሰው ላይ ብቻ አይምሰልህ። ግን አንተ ደግ ሰው ሆነህ ጠላቶች ቢነሡብህ እግዚአብሔር ይረዳሃልና ምንም አትፍራ። ለጊዜው እንኳ ሳይረዳህ ሊፈትንህ ነውና እግዚአብሔርን አትጠራጠር።

እግዚአብሔርን ከማይፈሩ ሰዎች ጋራ ባልንጀርነት አታድርግ። በክፉ ምክራቸውም አትደባለቅ። ምንም ብትጨነቅ ሀገርህ የሚጠፋበትን ምክር አትምከር። ልጄ ሆይ፤ በሠራሁት ሥራ ትርፍ ነገር አላገኘሁም ብለህ ሥራህን አትተው።

ነገር ግን ባንዱ ወገን እንቢ ቢልህ በሌላው ወገን ፈትን።

ለሥራው ሁሉ ዕድል አለውና፤ እግዚአብሔር ድካምህን አይቶ ባንዱ ወገን ሳይረዳህ አይቀርም።

ልጄ ሆይ፤ ጦርነት የመጣብኛል ብለህ አትፍራ። ጦርነት በሰው ሁሉ ላይ ይመጣል እንጂ ባንተ ብቻ አይመጣብህም።

ነገር ግን ዋናው ጦርነት ማለት እግዚአብሔርን በማይፈሩ ንጉሥን በማያከብሩ፤ የራሳቸውን ጥቅም ብቻ በሚፈልጉ ሰዎች መካከል መኖር ነውና እንደዚያ ያለውን ጦርነት ፍራ።

ልጄ ሆይ፤ ክፉ ሕልም አለምሁ ብለህ አትደንግጥ። ደግ ሕልምም አየሁ ብለህ ደስ አይበልህ።

ሕልም ማለት የሰው አሳብ እንደ ሆነ እውቅ። እንኳን ሌሊት በሕልም ቀንም ባይን የታየ ነገር ሳይደረግ ይቀራል።

ደግሞ ሌሊት በሕልም፤ ቀንም ባይን ያልታየ ነገር እንዲያው በድንገት ይደረጋል። እግዚአብሔር ይሁን ያለው ነገር ጊዜውን ይጠብቃል እንጂ ምንም ቢሆን ሳይሆን አይቀርም።

ልጄ ሆይ፤ አካልህና ልብስህን ዘወትር ንጹሕ ይሁን። እጅህን ለሥራ፤ ዓይነህ ለማየት፤ ጆሮህን ለመስማት፤ ፈጣኖች አድርግ። አፍን ግን በጠንካራ ልጻም ለጉመህ ያዝ። አረጋገጥህ በዝግታ፤ አነጋገርህ በለዘብታ ይሁን። ያልነገሩህን አትሰማ፤ ያልሰጡህን አትቀበል። ያልጠየቁህን አትመለስ። ሽቅርቅር አትሁን፤ ንብረትህ ጠቅላላ ይሁን፤ ምግብህና መጠጥህ በልክ ሆኖ ያው የጠዳና የጣፈጠ ይሁን። ምግብህና መጠጥህም

የሚቀርብበት ዕቃ ሁሉ ንጹሕ ይሁን። የምትተኛበት አልጋና የምትቀመጥበት ስፍራ ከእድፍና ከጉድፍ ንጹሕ ይሁን። በእውነትና በሚገባ ነገር ሁሉ ይሉኝታ አትፍራ። የምትሠራው ሥራ ሁሉ የመንግሥት ሥራ ካልሆነ በቀር ፖለቲከኛ አትሁን። ልጄ ሆይ፤ በዚህ ዓለም ነግሦ በሥጋትና በአሳብ ከሚኖር ንጉሥ ይልቅ እግዚአብሔር የሰጠውን ዘመን ያለ ሥጋትና ያለ አሳብ የሚጨርስ ድኃ ይበልጣል።

ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔር የሚቀየምበት፤ ንጉሥ የሚቆጣበት፤ ሰው የሚጠፋበት ነገር ካልሆነ በቀር ያሰብኸውን ከማድረግ አትመለስ። ነገር ግን በዚህ ዓለም ለሥጋህ ጥቅም፤ በወዲያኛው ዓለም ለነፍስህ ጥቅም የሚሆን ነገር ካልሆነ በቀር ለሰሜ መጠሪያ ይሆናል ብለህ ሰውነትህን እጅግ አታድከም።

ልጄ ሆይ፤ ወደቅሁ ብለህ እጅግ አትዘን፤ ደግ ሰው የሆንህ እንደ ሆነ ከወደቅህ በኋላ ትነሣለህና።

ደግሞ ተነሣሁ ብለህ በጣም ደስ አይበልህ። ክፉ ሰው የሆንህ እንደ ሆነ ከተነሣህ በኋላ፤ ትወድቃለህ።

ልጄ ሆይ፤ በሚስትህና በልጆችህ፤ በቤተ ሰዎችህም ላይ ጨካኝና ቁጡ አትሁን። ያለ ሥርዓት ሲኖሩ ዝም አትበላቸው። ግን አንተም ሰነፍ ትባለለህ። እነዚያም ላይ ቅጣትን ታመጣባቸዋለህ። ወረተኛም አትሁን፤ የሠራተኛም ደመወዝ አታስቀር፤ የንጉሥን ትእዛዝ ጠብቅ፤ በቆላ ሀገር አትኑር። ብዙ ሥራም አትጀምር፤ ነገር ግን ልብህ የወደደውን አንዱን ብቻ አጠንክረህ ሥራ።

ልጄ ሆይ፤ ጨቅጫቃና እልከኛ ሚስት፤ ትዕቢተኛና ልግመኛ አሸከር በቤትህ አታኑር። የዕለት ምግብና ልብስ ካልቸገረህ በቀር ሥጋና ቅቤ ለሙብላት፤ ጠጅና ጠላ ለመጠጣት ጌት ለማጌጥ፤ ገንዘብ አትበደር። በኋለኛውም ወዳጅህ ፊት የቀድሞውን ወዳጅህን አትማ። በእኔም ጊዜ ይኸው ነው ብሎ ይታዘብኛል።

ልጄ ሆይ፤ የዚህን ዓለም ብልጥግና ወይም ንብረት ለማግኘት እጅግ አትድከም። ይህንንም ለማግኘት እጅግ አትሩጥ። እንኳን የዚህ ዓለም ክብር የወዲያኛውም ቢሆን እግዚአብሔር ለመረጠውና ለታደለ ነው እንጂ ለሮጠ አይሆንምና።

ልጄ ሆይ፤ ክፉ ሰው ሳለ ደግ ሰው በመሞቱ፤ ሥራ የሚሠራ ሳለ ሰነፍ ሰው በመክበሩ፤ እግዚአብሔር አድሎአዊ ነው ብለህ አትናገር።

በዚህም ነገር የጠለቀውን የእግዚአብሔርን ፍርድ ለመመርመር አታስብ። ነገር ግን በማናቸውም ምክንያት ብሆን የተሰወረውን ነገር ሁሉ ለእግዚአብሔር ብቻ ተውለት።

ልጄ ሆይ፤ ከጌታህ ጋራ ሳለህ በፍጹም ልብህ አገልግለው። ትእዛዙንም ጠብቅ። በፍጹም ልብህ ለማገልገልና ትእዛዙን ለመጠበቅ የማትችል የሆንህ እንደ ሆነ ግን ተሰናብተህ ሔድ እንጂ ጌታህን አታስቀይመው። ያለዚያ ግን ይቆጣና ይቀጣሃል። ወይም ደመወዝህን ቆርጦ ያስቀርብሃል።

ልጄ ሆይ፤ በቤተ ክህነት ለመኖር የወደድህ እንደ ሆነ መልካም ወደድህ፤ ነገር ግን ቄስ ወይም ዲያቆን ለመሆን አስብ እንጂ፤ ደብተራ ለመሆን አታስብ። ጠንቋይና አስማተኛም አትሁን። ምንም ጥንቆላ ብታበዛ፤ እግዚአብሔር ይሁን ብሎ የፈቀደውን ነገር ለማስቀረት ወይም አይሁን ብሎ የተናገረውን ነገር ለማድረግ አትችልም።

ወደ ጠንቋይ ቤት አስማተኛም አትሔድ። እግዚአብሔር መልካምም ያደርግልህ እንደ ሆነ ክፉም ያደርግ እንደ ሆነ ጊዜው ሲደርስ ሁሉም አይቀርም።

አራተኛ ክፍል

ልጄ ሆይ፤ እግዚአብሔር በምድር ላይ የፈጠረውን ፍጥረት በሙሉ ባይሆን እንደ ተቻለህ መጠን በጥቂቱ መርምር። ፍጥረትንም በመመርመር ብዙ እውቀት ታገኛለህ። እነሆ መልካምና መጥፎ መሬት አለ፤ ከመልካም መሬት ወርቅ፣ ዕንቁ፣ ብር፣ ናስ፣ ብረት፣ ሌላም ይህን የመሰለ ሁሉ ይገኝበታል። ደግሞ ልብስና ለቤት ጌጥ የሚሆን ቀይና ጥቁር፣ አረንጓዴና ብጫ፣ ነጭና ሰማያዊ፣ ቀለም ሁሉ ይገኝበታል። ቢዘሩበት ያበቅላል፤ ቢተክሉበትም ያለመልማል።

መጥፎ መሬት ግን ቢዘሩበት አያበቅልም፤ ቢተክሉበትም አያለመልምም። በላይም ከእሾህና ከመጥፎ ደንጊያ በቀር አይገኝበትም። ከደንጊያም ወገን ለጌጥ የሚሆን ክቡር ደንጊያ ይገኛል። ደግሞ ልግንብ ወይም ለቅጥር የሚሆን ደንጊያ አለ። ደግሞ ለማናቸውም ጉዳይ የማይሆን

ደንጊያ አለ። ከሣርም ወገን ለሽቱ፣ ለጉዝጓዝም፣ ለከብትም ምግብም፣ ለቤት ክዳንም የሚሆን መልካም ሣር አለ። ደግሞ ቢያሸቱት የሚገማ፣ ቢጎዙጉዙት የሚዋጋ፣ ለከብት ምግብ ቢያቀርቡት የሚረከስ፣ ለቤት ክዳንም ቢያደርጉት የሚያፈስ መጥፎ ሣር አለ።

ከወፎችም ወገን ድምጣቸው ያማረ ጠጉራቸው የለሰለሰ ይገኛሉ። ደግሞ ሲጮሁ እለቁ እለቁ ያሉ የሚመስሉ ጠጉራቸውም ለማየት የሚያስጠይፍ ወፎች አሉ።

ከእንስሳም ወገን የኋላ እግሩን እንኳ ቢይዙት የማይራገጥ ወይም የማይዋጋ ገራም እንስሳ አለ። ደግሞ ባጠገቡ ሰው የማያስቀርብ ተራጋጭና ተዋጊ እንስሳ አለ።

ከአራዊትም ወገን እንዲሁ ደግና ክፉ አይታጣም።

ከመላእክትም ወገን ደግና ክፉ አለ። ደጉ እንደ ሚካኤል እንደ ገብርኤል፣ ክፉው እንደ ዲያብሎስና እንደ ጭፍሮቹ።

ከሰውም ወገን ደግና ክፉ አለ። ደጉ እንደ ኖላ፣ እንደ ኤርምያስ፣ እንደ ዮሐንስ መጥምቅ፣ እንደ ድንግል ማርያም፣ ክፉው እንደ ቃየል፣ እንደ ኤሳው፣ እንደ ይሁዳ አስቆሮታዊ።

ከመሬትና ከደንጊያ፣ ከወፍም፣ ከእንስሳም፣ ከአራዊትም፣ ከመላእክትና ከሰውም ወገን ደግና ክፉ መኖሩ እግዚአብሔር ደግና ክፉ እያደረገ ፈጥሮት ነው፤ ወይስ ከተፈጠረ በኋላ ካንዱ ይልቅ ላንዱ እያደላ ነውን፤ ወይስ ፍጥረት ሁሉ በገዛ ራሱ ደግና ክፉ ለመሆን ይችላልን ትለኝ እንደ ሆነ፤ ይህ እጅግ የጠለቀ ጉድጓድና የረቀቀ ምስጢር ነውና እኔ መርምሬ ላውቀው አልችልም። አንተም ይህን መርምሬ አውቃለሁ ብለህ አትድከም።

ልጄ ሆይ፤ ዘመዶችህና ወዳጆችህ ጎረቤቶችህና አሽከሮችህ በጠላትነት በተነሡብህ ጊዜ በራስህና በጊዜው እዘን እንጂ በነዚያ አትዘን። ኃጢአት ካልበዛ ጊዜው ካልደረሰ እንኳን ወዳጆችህ ጠላቶችህም ቢነሡ አይጎዱህም።

ልጄ ሆይ፤ ሰው ምንም ብልህና ዐዋቂ ቢሆን በራሱ ሥራ ብቻ ራሱን ችሎ እንዳይኖር እወቅ። ነገር ግን ሁሉም በየሥራው ጸንቶ እርስ በርስ

በሥራ ይፈላለጋል። ስለዚህ ሰውን ሁሉ አክብረህ ኑር እንጂ ሰውን አትናቅ። ሥራውንም አትንቀፍ።

ገበሬውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም እህሉንና አታክልቱን ከእርሱ አትፈልግ።

ነጋዴውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም ሐሩን፣ ምንጣፉን ሌላውንም የንግድ ዕቃ ከእርሱ አትፈልግ።

ወታደሩን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም ሀገርህን የሚያጠፋ፣ ነፍሱህን የሚገድል ጠላትህ ሲመጣ ተዋጋልኝ አትበለው።

ካህኑን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም አሰተምረው፤ አጥምቀኝ፤ አቁርበኝ አትበለው።

እረኛውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም በቁርበቱ አትተኛ።

ፋቂውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም በቁርበቱ አትተኛ።

ሸክላ ሰሪውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም የሸክላውን ዕቃ ሁሉ ከርሱ አትፈልግ።

ሸማኔውን አትንቀፍ፤ ከነቀፍኸውም ልብስ ሥራልኝ አትበለው።

ሌላውንም ይህንን የመሰለውን ሠራተኛ ሁሉ አትንቀፍ። ሁሉ እንደ ዕድሉ በየሥራው ጸንቶ ንብረቱን ጠብቆ እግዚአብሔርን አመስግኖ ይኖራል እንጂ አንተን የሚጎዳ ነገር የለበትም።

ልጄ ሆይ፤ ዋዘኛና ቀልደኛ አትሁን። በመከራ ለሚኖሩ ሰዎች ሁሉ የምታዝንና የምትራራ ሁን፤ በድኃ ላይ አትጨክን፤ ርስቱንና ቤቱንም በምክንያት አትውሰድበት፤ ለመጨረስም የማትችለውም ነገር አትጀምር። እሳትና የሞላ ውኃ አትድፈር። በማናቸው ነገር ከሚበልጥህ ሰው ጋር ባልንጀርነት አትያዝ። ከዳኛ ጋራ ወዳጅ ሁን። በፊቱ በቆምህ ጊዜ እውነቱን እንዲፈረድልህ።

ከሀኪምም ጋራ ወዳጅ ሁን። በታመምህ ጊዜ ፈጥኖ እንዲመጣልህ።

ልጄ ሆይ፤ በልተህ ስትጠግብ ረኃብን፤ ስትበለጥግ ድኅነትን፤ ስትሾም ሽረትን፤ ሌላውንም ይህን የመሰለውን ሁሉ አትርሳ።

ልጄ ሆይ፤ ለሞተው ወዳጅህ ከማልቀስ ይልቅ በሕይወቱ ሳለ የክፋት ሥራ ለሚሠራ ወዳጅህ አልቅስለት።

ልጄ ሆይ፤ ባለጠጋ ሲወድቅ ሰው ሁሉ ይደግፈዋል፤ ድኃ ሲወድቅ ግን ሰው ሁሉ ወዲያው ይገፋዋል።

ባለጠጋ ቢከሰስ ሽንገው የተቀመጠው ሁሉ ይሟገትለታል፤ ድኃ ሲከሰስ ግን በሽንገው የተቀመጠው ሁሉ ይፈርድበታል።

መልካም ዳኛ በመካከላቸው የተቀመጠ እንደ ሆነ ግን ፍርዱን እንደ ፀሐይ ያበራለታል። ስለዚህ በምኖርበት ሀገር መልካም ዳኛ አያጥፉብህ።

ልጄ ሆይ፤ በማናቸውም ነገር ቢሆን ሞት አይቀርም። ነገር ግን በሰው ልጅ ከመውደቅ በእግዚአብሔር እጅ መውደቅ ይሻላል።

ለአፍህ መሐላ አታልምደው፤ እግዚአብሔር ስሙን ከንቱ ያደረገውን ሳይቀሥፈው አይቀርምና ስሙን በከንቱ አትጥራው።

ልጄ ሆይ፤ በዚህ ዓለም ኃይለኞች ገንዘብና ዕውቀት ሁለቱ ብቻ ናቸው። ገንዘብና ዕውቀት ያለው ሰው እስከ ጊዜው ድስ ብሎት ይኖራል። ነገር ግን አንዳንድ ሰዎች ገንዘባቸውን በማይረባ ጉዳይና ሰውን በማጥፋትና ራሳቸውን ብቻ ለመጥቀም አድርገው ኃይላቸው ይደክማል። ገንዘባቸውን ለንግድና ለድኃ፤ ዕውቀታቸውንም ለሥራና ለሰው ጥቅም የሚያደርጉ ሰዎች ግን በኃይል ላይ ኃይል እየጨመሩ ይኖራሉ። እነሆ ለዚህ አንድ ምስሌ እነግርሃለሁ፤ ነጭ ስንዴ በባለሟያ እጅ ሲሆን እጅግ ያማረና የጣፈጠ እንጀራ ይሆናል። በባለሟያ እጅ ያልሆነ እንደ ሆነ ግን እንደ ዘንጋዳ እንጀራ ይሆናል። ገንዘብና እውቀትም በደግ ሰው እጅ ሲገቡ ለመልካም ነገር ይሆናል። በክፉ ሰው እጅ ሲገቡ ግን ለጥፋት ነገር ብቻ ይሆናል።

ልጄ ሆይ፤ የምትሠራውን ሥራ ሁሉ ሰው ቢያየው ቢሰማውም አይጎዳኝም ብለህ ትሠራው እንደ ሆነ እንጂ አይታብኝም፤ አይሰማብኝም ብለህ አትሠራው። አንተ ምንም ተሰውረህ ብትሠራው ከተሠራ በኋላ መታየቱና መስማቱ አይቀርም።

ልጄ ሆይ፤ አንተ አስቀድመህ በሰው ላይ ላይ አትነሣ፤ ሰው ባንተ ላይ ቢነሣብህ ግን እንዳትሸነፍ ጠንክረህ መክት። እምነትህንም በእግዚአብሔር ላይ አድርግ።

ልጄ ሆይ፤ ሚስትህ ሰነፍ የሆነች እንደ ሆነ የቤትህን ሥርዐት አንተው ጠብቀህ ኑር እንጂ ለርሷ ፈቃድ አትሰጣት።

ልባም የሆነች እንደ ሆነ ግን፤ የቤትህን ሥርዐት ሁሉ ለርሷ ልቀቅና አንተ በውጭ ሥራህን አሳምር፤ አንተ የውጭውን እርሷ የውስጡን ሥራ ብትሠሩ ትበለጥጋላችሁ።

ልጄ ሆይ፤ ሰው ሳይኖር ብቻህን ከሴት ጋር አትነጋገር። ባልዋም አለመኖሩን በደጅ ጠይቀህ ከደጅ ተመለስ እንጂ ወደ ቤት አትግባ። ሰው ሳይኖር ብቻህን ከሴት ጋር ንግግር የተነጋገርህ እንደ ሆነ ግን፤ ምንም ሌላ ምስጢር ባይኖራችሁ በመነጋገራችሁ ብቻ መጠርጠር አይቀርም።

ልጄ ሆይ፤ ለልጆችህ የምታወርሳቸው ብዙ ገንዘብ በሣጥን ውስጥ ከማስቀመጥ፤ አንተ በሕይወት ሥጋ ሳለህ ወደ ትምሕርት ቤት እየሔዱ እውቀትን እንዲማሩ ገንዘብህን ብትሰጣቸው ይሻላል። ባልዋም ለሞተባት ሴት አባታቸውም ለሞተባቸው ልጆች እጅህ አጭር አይሁን።

ልጄ ሆይ፤ ሚስትህ ያስቀናችህ እንደ ህ አነ ከቤትህ አስወጥተህ ስደዳት እንጂ የርሷን ነፍስ ወይም የሌላ ሰው ነፍስ ለማጥፋት አታሰብ። እርሷን ወይም ሌላውን ሰው ገድለህ ኋላ ከመጠጠት እርሷን አስወጥተህ ሌላይቱን አግብተህ ብትኖር ይሻልሃል።

ልጄ ሆይ፤ በጌታህም ቤት ቢሆን በሌላም ሥፍራ ቢሆን ገንዘብ ወይም ሌላ ዕቃ ወድቆ ብታገኝ አታንሣ። ብታነሣውም መልሰህ ለጌታህ ወይም ለዳኛ ስጥ እንጂ ሰውረህ አታስቀር።

ልጄ ሆይ፤ በፍጹም ልብህ ለማትወደው ሰው ቤትህንና የቤትህን ዕቃ አታሳይ።

ልጄ ሆይ፤ ገንዘብን ለጠጅና ለጠላ ከማውጣት ለወተትና ለማር አውጣ። ለአረቄና ለስቢርቶ ከማውጣት ለጠጅና ለጠላ አውጣ። በጣም ካልቸገርህ በቀር ውኃ ብቻ አትጠጣ። ምሳህን እስክትጠግብ ብላ። ማታ ግን ምግብህም መጠጥህም በልክ ይሁን። ሥጋ ዘወትር አትብላ።

የአታክልት ምግብ አዘውትር። በ፲፭ በ፲፭ ቀን የሚያስቀምጥ መድኃኒት ጠጣ። ሀቢሞች ያልመረመሩትን ዐዋቆች ነን የሚሉ ሰዎች የማሰትን ሥር፤ የበጠሱትን ቅጠል መድኃኒት ነው ብለህ ለመቅመስ እጅግ አትድፈር። ልክና ሚዛን ስለ ሌለው ሰውነት ይጎዳልና፤ ተጠንቀቅ።

ልጄ ሆይ፤ ከብዙ ሰዎች ጋራ ተቀምጦህ በምትበላበት ጊዜ፤ ቶሎ ቶሎ አትጉረስ። ቶሎ ቶሎም አትጠጣ፤ በቤትህ ውስጥና በሚስትህ ፊት ግን እስክትጠግብ ብላ። እስክትረካም ጠጣ። ነገር ግን እስክትጠግብ በልተህ፤ እስክትረካም ጠጥተህ ጥቂት የእንቅልፍ እረፍት ሳታደርግ ሥራ አትጀምር። ከቤትህም ወጥተህ አትሒድ። የእንቅልፍ እረፍት ለማድረግ ጊዜ የማታገኝ እንደ ሆነ ግን እስክትጠግብ አትብላ። እስክትረካም አትጠጣ።

ልጄ ሆይ፤ በዕድሜ ያረጀ ሽማግሌና ልጅ የሌለው ሰው ካልሆነ በቀር፤ ርስቱን ወይም ቦታውንና ቤቱን ቢያወርስህ አትቀበለው። ካልተቸገረና ካልተጨነቀ በቀር ርስቱን ለሌላ ሰው አያወርስምና በተቻለህ ነገር ርዳው እንጂ፤ ርስቱን አትውሰድበት።

ደግሞ በሙግትም ቢሆን በጉልበትም ቢሆን ድኃውን ከርስቱና ከቤቱ አታስወጣው። ዕዳም ቢኖርበት የሚከፍልበት ቀን ስጠው እንጂ በግድ ይዘህ ርስቱንና ቤቱን አታሸጠው።

ልጄ ሆይ፤ ንጹሕ አለመሆንን እግዚአብሔር ያውቃልና በእርሱ ፊት ንጹሕ ነኝ አትበል። በንጉሥ ፊትም ብልህ ነኝ አትበል፤ የብልሃት ሥራ ሠርተህ አሳየኝ ያለህ እንደ ሆነ ታፍራለህና።

አምስተኛ ክፍል

ልጄ ሆይ፤ ምንም የሹመት ፍቅር ቢኖርብህ፤ የፈረድህበት ሰው ጠላትህ ይሆናልና የዳኝነት ሹመት አትፈልግ። አንተ ሳትፈልግ ለዳኝነት ሹመት የተመረጥህ እንደ ሆነ ግን እውነተኛ ፍርድ የእግዚአብሔር የባሕርይ ገንዘቡ ነውና በዳኝነት ነገር ጠላትህን ለመጉዳትና ወዳጅህን ለመጥቀም እንዳታሰብ ተጠንቀቅ። እውነትን በሐሰት ለውጠህ የፈረድህ እንደ ሆነ ግን የእግዚአብሔርን ገንዘብ ማጥፋት ነው። ይህንም በማድረግህ ባንተ ላይ ከሁሉ የበለጠ ፍርድ ይፈረድብሃል።

ልጄ ሆይ፤ ከኃይለኛና ከነገረኛ ሰው ጋራ አትጣላ። ከነገረኛና ከኃይለኛ ሰው ጋራ መጣላት በሚነድ እሳት ላይ ገለባ እንደ መጨመር ነውና ተጠንቀቅ።

ልጄ ሆይ፤ ለጌታህ ገንዘብ አታበድር። ክፈለኝ ባልኸው ጊዜ አንተ የምትጠፋበትን ምክንያት ይፈልጋልና።

ለተሟጋችም አታበድር። ክፈለኝ ባልኸው ጊዜ ነገር ፈልጎ ወደ ዳኛ ይወስድሃልና።

ልጄ ሆይ፤ ጠላት በዛብኝ፤ ምቀኛ አሴረብኝ ብለህ እጅግ አትጨነቅ። በዓለም የሚኖር ፍጥረት ሁሉ ጠላትና ምቀኛ አለበት እንጂ ባንተ ብቻ አይደለም። ከዚህም በጥቂቱ እጽፍልሃለሁ።

በፍየል ነብር፤ በበግ ተኩላ፤ ባህያ ጅብ፤ በላም አንበሳ፤ በዓይጥ ድመት፤ በዶሮ ጭልፊት አለባቸው። ይህንንም የመሰለ ብዙ አለ። ሰውም እርስ በርሱ እንዴሁ ነው።

ስለዚህ የሚመታብህን ነገር ሁሉ በትዕግሥት ሆነህ ተቀበለው። በመጨረሻው ግን ሁሉ አላፊ ነውና ጠላቶችህ ሁሉ ያልፋሉ። ወይም አንተ አስቀድመህ ታልፍና ከዚህ ዓለም መከራና ጭንቀት ታርፋለህ።

ልጄ ሆይ፤ እስቲ ያለፉትን ሰዎች ሁሉ አስባቸው። እነዚያ ሁሉ ጀግኖች ሁሉም መሬት ሆነዋል።

እነዚህም ሁሉ ዓለመኞች፤ እነዚያ ሁሉ ቀልደኞችና ፌዘኞች፤ እነዚያ ሁሉ ግፈኞች፤ እነዚያ ሁሉ በድኃ ላይ የሚሥቁና የሚሳለቁ ሁሉም መሬት ሆነዋል።

እነዚያ ሁሉ ድኞች ሲበድሉ፤ ሲያዝኑ፤ ሲያለቅሱ ካንዱ ሀገር ወደ ሌላው ሀገር ሲሰደዱ፤ ሲራቡ፤ ሲጠሙ፤ ሲታረዙ የነበሩ መሬት ሆነዋል።

ስንት ሰዎች የነበሩ ይመስልሃል።

የድኃ እንባ ሲፈስ የወንዝ ውኃ የሚፈስ የሚመስላቸው ስንት ሰዎች ነበሩ።

ድኃ ሲጮህ ውሻ የሚመስላቸው ስንት ሰዎች ነበሩ።

ድኃ ታስሮ ወይም በሌላ ጭንቅ ነገር ተይዞ ሲሞት የወፍ ግልገል የሚሞት የሚመስላቸው ስንት ሰዎች ነበሩ።

ጉልበት ካለን ብለው በደካሞች ላይ ያሰቡትን ሁሉ የሚሰሩ ስንት ሰዎች ነበሩ።

ሰውን ለማጥፋት እጅግ የሚጥሩ ሰውን ካላጠፉ እንቅፍል የማይመጣላቸው ስንት ሰዎች ነበሩ።

ነገር ግን ከዚህ ቀድሞ የነበሩት ሁሉም መሬት ሆነዋል። ከመሬት የተገኘ ሁሉ መሬት ስለ ሆነ ወደ መሬትም የማይመለስ ስለሌለ እኛም ነገ እንደዚያው እንሆናለን።

ስለዚህ በማናቸውም ምክንያይት ቢሆን፤ የሰው ደስታውና አዘኑ እጅግ አጭር መሆኑን በጣም እወቀው።

ልጄ ሆይ፤ ማንም ሰው ቢሆን በኃጢአቱ ተይዞ ሲፈረድበት ባየህ ጊዜ እዘን እንጂ ደስ አይበልህ። ሰው ሆኖ ኃጢአት የሌለበት አይገኝምና በሰው የፈረድህ እንደ ሆነ ባንተም ይፈረድብሃል። ደግሞ ኃጢአቱ በሰው ፊት የማይገለጥበት ሰው ምስጉን ነውና ኃጢአትህ በሰው ፊት እንዳይገለጥብህ ወደ ልዑል እግዚአብሔር ለምን።

ልጄ ሆይ፤ ለእኔ ለአባትህ እንደ መሰለኝ ከሃይማኖት ሁሉ የሚበልጠው ክርስቲያንነት ነው።

ከመጻሕፍትም ሁሉ ወንጌል ትበልታለች። ይህንም ማለቴ አንተ በወንጌል ተምረህ ክርስቲያን ሆነህ እንድትኖር ብዬ ነው እንጂ የእኔ ሃይማኖት ይበልጣል፤ የእኔ መጻሕፍ ወንጌል ትበልጣለች እያልህ ክርክርን ከሚወዱ ሰዎች እንድትከራከር ብዬ አይደለም።

ልጄ ሆይ፤ ምሳህን ወይም ራትህን ለሙብላት ወደ ሰደቃህ በቀረብህ ጊዜ በቃልህም ቢሆን በልብህም ቢሆን የእግዚአብሔርን ቅዱስ ስሙን ሳትጠራ እንጀራህን አትቁረስ። በልተህም ከጠጉብህ በኋላ እግዚአብሔርን ሳታመሰግን ሰደቃህን አታንሣ።

ልጄ ሆይ፤ ሁልጊዜ በኪስህ ውስጥ አንድ መናኛ መሐረም፤ አንድ ማለፊያ መሐርም ያዝ። መናኛው መሐርም ከአፍንጫና ከአፍም

ለሚወጣው እድፍ፤ ማለፊያው መሐርም ደግሞ ለዓይንህና ለጥርስህ እድፍ ይሆንልሃል።

ልጄ ሆይ፤ ጧትና ማታ ከምግብህ በኋላ ጥርስህን በብሩሽና በውኃ ዕጠብ (ተጉመጥመጥ)።

ነገር ግን ሰው ሲያይህ ባፍህ ውስጥ መፋቂያ አታድርግ፤ በሰውም ፊት ምራቅህን ጢቅ አትበል።

ልጄ ሆይ፤ ቀን በሥራህ ላይ፤ ሌሊት ባልጋህ ላይ፤ የሚጠብቅህ እግዚአብሔር ነውና ማታ ስትተኛ፤ ጧት ስትነሣ እግዚአብሔርን አምላክህን መለመንና ማመስገን አትተው።

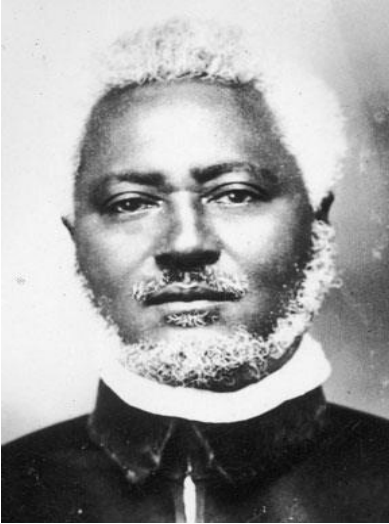
ልጄ ሆይ፤ በምትተኛበት አልጋ አጠገብ ክብሪትና መብታ፤ ውኃና ብርጭቆ አታጥፋ። መንገድም በምትሔድበት ጊዜ በኪስህ ገንዘብ ሳትይዝ ከቤትህ አትነሣ።

ልጄ ሆይ፤ እኔ በተቻለኝ አሳብ ይህን ጻፍሁልህ፤ ነገር ግን ማናቸውም ነገር ቢሆን ያለ እግዚአብሔር ፈቃድ አይሆንምና የተቀደሰ ፈቃድ ይሁንልህ።

አሜን።

NIGUSS
DIGITAL LIBRARY

ስለደራሲው በጥቂቱ

ብላቴን ጌታ ኅዳይ ወልደ ሥላሴ በመኻል ኢትዮጵያ በሰሜን ሸዋ በመርሐቤቴ አውራጃ በታች ቤት ወረዳ ረመሸት ቀበሌ ደን አቦ ገዳም በ፲፰፻፸፩ ዓ.ም ተወለዱ። ሲወለዱ የተሰጣቸው ስም ገብረመስቀል ነው። ትምህርታቸውን በደን አቦ ገዳም ጀምረው ሰላሌ ስሬ መድኃኔዓለም የዜማ ትምህርት አጠናቀዋል ከዚያም ወደ እንጦጦ ራጉኤል ሄደው በአጭር ጊዜ በቅኔ ትምህርት በከፍተኛ ማዕርግ ተመረቁ። አዕምሮአቸው ከማንም

የበለጠ ብሩህ ነበርና መምህራቸው ገብረመስቀል የተባለውን ስማቸውን ለውጠውላቸው ኅዳይ በማለት ስለሰየሟቸው ስማቸው ኅዳይ ሆነ። ይህም በግዕዝ ምርጥ ማለት ነው።

በ፳፮ ዓመት ዕድሜያቸው ወ/ሮ ሐመረ እሸቴን በቤተክርስቲያን ደንብና ሥርዓት አገቡ። ከጋብቻው አራት ሴቶችና ሁለት ወንዶች ልጆችን አግኝተዋል።-- በ፲፱፻፲ ዓም በእንግሊዙ ንጉሥ ጀርጅ ፮ኛ ሥርዓተ ንግሥ ላይ በዚያን ጊዜ ደጃዝማች (በኋላም ልዑል ራስ) ካሣ መሪነት በተጓዘው የኢትዮጵያ ልዑካን ቡድን አባል ሆነው ወደ ሎንዶን ሄደዋል። በእንግሊዝ አገር በበዓለ ንግሡ ከተገኙ በኋላ አክስፎርድ ዮኒቨርሲቲን፣ ፓሪስን፣ ሮምን፣ እስክንድርያን ካይሮንና ኢየሩሳሌምን በመጎብኘታቸው ጉብኝቱ የአመለካከት አድማሳቸውን ይበልጥ በማስፋቱ ስለትምህርት፣ ስለምርምርና ስለዘመናዊ ሥልጣኔና ጥበብ ያደረገባቸው ግንዛቤ በዘመኑ በሀገራችን ከነበሩት ሰዎች ልዩና ድንቅ እንዲሆኑ አብቅቷቸዋል። በዚህም ወቀት ነበሮ ከአለቃ ታዬ ገ/ማርያም ጋሮ ቀደም ሲል የጀመሩትን መጽሐፍ ቅዱስን ለመጀመሪያ ጊዜ ወደ አማርኛ ቋንቋ የመተርጎሙን ሥራ አለቃ ታዬ በሌላ ሥራ ምክንያት በማቋረጣቸው ብላቴን ጌታ ኅዳይ

የተጀመረውን ትርጉም ጨርሰውት የመጀመሪያው የአማርኛ “መፅሐፍ ቅዱስ ሊታተም ችሏል።

፲፱፻፯ ዓ.ም. ለአዲስ አበባ ከተማ አስተዳደር ዲሬክተር ሆነው ተሾሙ። በዚህ ጊዜ በኢትዮጵያ ለከተማ አስተዳደር ሥርዓት ማዘጋጃ ቤት የሚለውን ስያሜ በመጀመሪያ ያወጡለት እርሳቸው ናቸው። የከንቲባውን ጽ/ቤት በአዲስ መልክ አደራጁ። የከተማውን የቦታ ካርታ የቀረጥና የግብር አሰባሰብ ለመጀመሪያ ጊዜ ለከተማው ነዋሪ የፈጠሩለት እሳቸው ናቸው። በ፲፱፻፲፬ ዓ.ም. ብላታ ተብለው በልዩ ለተቋቋመውና የውጭ አገር ሰዎችን በሚመለከተው የዳኝነት ጉዳይ ፍርድ ቤት ዳኛ ሆነው ተሾሙ። ከ፲፱፻፲፮ ዓ.ም እስከ ፲፱፻፲፱ ዓ.ም. የመንግሥት አማካሪ ሆኑ። በዚያንም ጊዜ ከኢትዮጵያ መንግሥት አልጋ ወራሽና ባለሙሉ ሥልጣን እንደራሴ ከልዑል ራስ ተፈሪ መኩንን ጋር ሆነው አውሮፓን ገገብኙ በ፲፱፻፲፱ ዓም ብላቴን ጌታ ተብለው እስከ ሚያዝያ ፲፪ ቀን ፲፱፻፳፪ የውጭ ጉዳይ ሚኒስቴር ዲሬክተር ሆኑ ከ፲፱፻፳፪ ዓ.ም አስከ ዐረፉበት መስከረም ፪ቀን ፲፱፻፴፩ዓም. ድረስ የውጭ ጉዳይ ሚኒስትር በመሆን አገልግለዋል። ስለመንግሥት ሥራም በየጊዜው ወደአውሮፓና አሜሪካ አገሮች እየተላኩ በመሄድ የተላኩባቸውን ጉዳዮች በጥሩ አከናውነዋል። ከውጭ አገር ጉብኝታቸው የመጨረሻውና እጅግ ደማቅና ውጤታማ የሆነው የጃፓን ጉብኝታቸው ነበር። በዚህም ላይ በተጨማሪ አዲስ ለተቋቋመው የኢትዮጵያ ቀይመስቀል ማኅበር የመጀመሪያው ሊቀመንበር ሆነው የኢጣሊያ ፋሺስቶች ወረራ ከመጀመሩ በፊት በጥድፈያ ብዙ ዝግጅት እንዲደረግና በየጦር ግምባሩ ሁሉ የቀይ መስቀል እንዲሰማራ ብዙ ደክመውበታል።

ይህ ሁሉ ከባድ ሥሪና ኃላፊነት እንዲሁም የጉዞና የጉብኝት አድካሚ እና ተደራራቢ ጫኖ ቢኖርባቸውም ከቡር ብላቴን ጌታ ኅዳይ ወልደሥላሴ ባገኙት ጥቂት ትርፍ ጊዜ ሌሎች የውጭ አገር መጻሕፍትን በማንበብና ይበልጡኑም ደግሞ ልዩ ልዩ መጻሕፍትን እራሳቸው በማዘጋጀት ለኢትዮጵያ ሕዝብ እንዲዳረስ አድርገዋል። ዕውቀት እንዲስፋፋም ብዙ ጥረዋል ከሁሉም በላይ ግምባር ቀደም የዕውቀት ዐርበኛ ናቸው በመሆናቸውም ከሃያአንድ ያላነሱ ልዩልዩ መጻሕፍትን ደርሰዋል። ይህ

“ኢትዮጵያ ታሪክ ከንግሥተ ሳባ እስከ ታላቁ የአድዋ ድል” የተባለው የመጨረሻው ድርሰታቸው ነው። የደራሲውን የአጻጻፍ ስልት በጥምና እና በትኩረት ለሚመረምር አንባቢ በዐረፍተ ነገሮቹ አጫጭርነት፣ በቃላቱ ሁኔታን ገላጭነት፣ ለኹነቱ ምክንያትና ማስረጃን በማቅረብ ረገድ የአንባቢን ስሜት በታሪኩ ማርኮ እየሳበ የሚወስድ እንጂ ለአዕምሮ የቸከና አሰልቺ ያለመሆኑን በተጨማሪ ወደዚያውም ስለሚገልጥለት ወደሚቀጥለው ታሪክ እንዲያልፍ ይገፋፋዋል እንጂ አይገታውም።

የደራሲው ሥራዎች

1. ከንግሥተ ሳባ እስከ ታላቁ ዐድዋ ዘመቻ (ታሪክ)
2. ኢትዮጵያና መተማ (ታሪክ)
3. ዳግማዊ ቴዎድሮስ (ታሪክ)
4. ደስታና ክብር (ታሪክ)
5. የሕይወት ታሪክ (ትምህርት)
6. ዋዜማ (ታሪክ)
7. ማኅደረ ብርሃን ሀገረ ጃፓን (ታሪክ)
8. በዕድሜ መሰንበት ሁሉን ለማየት (ታሪክ)
9. መጽሐፈ ቅኔ (ግጥምና ቅኔ)
10. ወዳጄ ልቤ (ልብወለድ)
11. የልብ ሐሳብ (ልብወለድ)
12. ዐዲስ አለም (ልብወለድ)
13. ኃላጽ ጽባሕ (መልክ፣ ገድልና ነገረ መለኮት)
14. ጥሩ ምንጭ (መልክ፣ ገድልና ነገረ መለኮት)
15. ስኳርና ወተት (ተረቶችና ቀልዶች)
16. ለልጅ ምክር ላባት መታሰቢያ (ትምህርት)

NIGUSS
DIGITAL LIBRARY